

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΓΓΕΙΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 12.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Η ελληνικὴ Βουλὴ οὕπω ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς, οὐδὲ εἶνα θετικῶς γνωστὸν πότε ἔσονται ἐν Αθήναις τοσοῦτοι κυβερνητικοὶ βουλευταὶ, ὡςτε νὰ ἔχασθαλιζωσι τῷ ὑπουργείῳ τὸν ἀναγκαῖον ἀπαρτ. αν. — Διότι οὐδεὶς βεβαίως ἀποδίδει σπουδαιότερα εἰς τὸν ὑπὸ τῶν ὑπουργικῶν κύκλων προβαλλομένην αἰτιολογίαν τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐπαναλήψεως τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, ως ὑπαγορευθείσης ὑπὸ τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. — Άλλως τε φάίνεται δτι κατ' αὐτὰς ἐν ταῖς κυβερνητικαῖς φάλαγξιν ἐξεδηλώθησαν σαφέστεραι τινες τάσεις πρὸς μεταστάσεις, αἴτινες κατέστησαν ἐφεκτικῶτερον τὸν κ. Τρικούπιν. — Ως πρὸς τὸν θέσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, αἱ περὶ τούτου πρὸς τοὺς πιστωτὰς διαπραγματεύσεις οὕπω οὐδὲν ἀπνεγκον δριστικὸν ἀποτέλεσμα· τοῦτο δὲ μόνον ἔχουμεν, κύριον τοῦ κυβερνητικοῦ "Άστεος ἄρθρον, χαρακτῆρα ἡμιεπισήμου δηλώσεως φέρον, καθ' ὃ σαφέστερον ἢ μέχρι τοῦτο ἢ κυβέρνησις κηρύγγεται δτι ὃ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθεὶς προσωρινὸς διακανονισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους κατ' οὐδὲν προδικάζει τὸν δριστικὸν διακανονισμόν, δεῖτις θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῶν διαπραγματεύσεων. — Εὐάρεστον ὠχαύτως γεγονὸς ἀποτελεῖ ἢ τοῦ γερμανοῦ διαιτητοῦ κ. Σβαϊριγκ ἐτυμηγορία ἐπὶ τῆς περὶ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιᾶς-Λαρίσης διαφορᾶς τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐργολαβικῶς ἀναλαβούσης τὸ ἔργον ἑταῖριας. — Οἱ ξένοις διαιτητῆς ἀπεφήνατο ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως, πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ποσὸν τῶν 3,311,000 φρ., ἀτίνα κακοπίστως οἱ ἐργολάβοι διετείνοντο δτι ὁφείλοντο αὐτοῖς διὰ τῶν κατάστασιν τοῦ μηνὸς μαρτίου, περιστρίσας εἰς 188,000 φρ. μόνον, καὶ τοῦτο κατ' ἐπιεικεῖς ὑπὲρ αὐτῶν ὑπολογισμὸς αὐτοῦ. —

Οὔτως ἐκλείπει ζῆτημα, ὅπερ ἐπὶ πολὺν χρόνον παρέζην ἀφορμὴν ὅπως διασύρηται ἢ ἐλληνικὴ κυβέρνησις.

Τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος κατὰ τὴν λῆξασαν ἑδομάδα πύτυχε νὰ ἴδῃ πληρούμένας τὰς εὐχάς αὐτοῦ περὶ ἀποκτήσεως διαδόχου τοῦ ἡγεμονικοῦ θρόνου, τῆς πριγκηπίσης Μαρίας τῇ παρελθούσῃ τρίτη αἰδίως παραγαγούσης εἰς τὸν βίον ἄρρενα ἡγεμονίδην. — Τὸ γεγονὸς εὐθροδύνως, ως εἰκός, προεγγορεύθη ἐν Σοφίᾳ· πιθανώτατά ὅμως τὸν ἐπὶ τούτῳ εὐθροδύνην αἰσθητῶς ἐσκιαζεν ἢ σκέψις, δτι ὁ μετὰ τοσαύτης ἀνυπομονησίας προεδοκηθεὶς οὐτος καρπός τοῦ δυναστικοῦ τῶν Βουλγάρων οἴκου, ως καὶ οἱ ἀκολούθησοντες αὐτῷ, ἀνατραφήσεται, οὐχὶ κατὰ τὸ ἔθνικὸν δόγμα, δτε μόνον ἥδυνατο νὰ θεωρῆται ὡς ἀκεραιῶς γνήσιος βουλγαρος ἡγεμονίδης, ἀλλὰ κατὰ τὸ καθολικόν, συνῳδὰ ταῖς κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ ἡγεμονικοῦ συνοικείου γενομέναις τροποποιήσει τοῦ συντάγματος, τέως τὸ δόγμα ἐπιβάλλοντος τοῖς τέκνοις τοῦ ἡγεμόνος. — Άλλὰ καὶ ὁ ἀπονεμηθεὶς τῷ ἀρτιγεννήτῳ ἡγεμονίδῃ πρὸς τῷ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Τυρνάβου τίτλος τοῦ δουκὸς τῆς Σαξωνίας δὲν ἀποτελεῖ βεβαίως ἀπόφασιν θεοραπεύουσαν διὰ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους. — Μόνον κυβέρνησις διατεθεῖμένν νὰ ἐπιτρέψῃ πάντα πρὸς διατήρησιν τῆς ἡγεμονικῆς εὐνοίας καὶ τῆς ἀρχῆς ἥδυνατο ν' ἀνεχθῆ μέτρον, ἀποδεικνύον δτι ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῆς Σοφίας μεγάρῳ εἰς οὐδὲν λογίζονται τὸν ἔθνικὸν ἀξιοπρέπειαν ἀπέναντι τῆς οἰκογενειακῆς αὐτῶν φιλαυτίας. — Ιδως οἱ Βουλγαροι νομίζουσιν δτι δὲν ὀφείλουσι νὰ χάνωνται περὶ τοιάντα μικροὶ λόγοι μητα· τὸ καθηκον δημιας τοῦ ἡγεμονεύοντος οἴκου ήν νὰ φειδοται καὶ οίκοθεν τῆς ἀξιοπρέπειας τοῦ ἔθνους.

Ἐν Σερβίᾳ τὰ γράμματα ἔξελισσονται κατὰ τὴν προδῆλως ἐπισφαλῆ φοράν, ήν περέσχεν αὐτοῖς ἢ αὐταρχικὴ βασιλικὴ ἐνέργεια, ἢς ἀρετηρία ἀπέβι οἱ εἰς τὸν χώραν ἐπάνοδος τοῦ βασιλοπάτορος, εἰςηγηδαμένου τὸν συγκρότησιν τοῦ νέου ἐκ προδευτικῶν

καὶ φιλελευθέρων ὑπουργείου καὶ τὸν διὰ βασιλικού διατάγματος διάλυσιν τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ κράτους, τοῦ δικάζοντος τὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου Ἀβακούμοβιτς ἐπὶ ταῖς ὑπ' αὐτῶν γενομέναις ἀθετήσεοι τοῦ συντάγματος, καὶ τὴν ἀμνήστευσιν τῶν ὑποδίκων, πρὶν ἢ εἴ τι ἐκδοθῇ ἡ περὶ αὐτῶν ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου. — Ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα πάντα ἔξπρεθισάν τὴν καὶ οἰκοθεν εὐεργέθιστον φιλοσπαστικὸν μερίδα, πᾶτις ἔξεδωκε σφόδραν διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν ἀντιδύνταγματικῶν τούτων ἔργων, ἀτινα καὶ τὰ ἐννέα δέκατα τῶν κατοίκων τῆς χώρας, ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ὄνομασθείσης μερίδος ἐμφορούμενα, ἀποδοκιμάζουσιν. — Ἀλλ' ἡ ἔξι ἐφόδου αὔτη εἰςδύμησις αὐθις τοῦ βασιλοπάτόρος εἰς τὴν διακείσιν τῶν πραγμάτων τῆς Σερβίας δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐνασκήνω τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν σχέσεων τῆς χώρας, ἐρυπνευσθεῖσα εὐλόγως Ισως ἐν Πετρουπόλει καὶ Παρισίοις ὡς ἀφετηρία ἀποπείρας πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς πάλαι ἐν Σερβίᾳ κρατούσης αὐτοτιακῆς ἐπιρροῆς, ἐκιρουσθείσης καὶ ὑπὸ τῆς ρωμαϊκῆς ἀντικατασταθείσης ἀπὸ τῆς παρατηνεώς τοῦ βασιλέως Μιλάνου καὶ τῆς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλεύθεως τῶν φιλοσπαστικῶν. — Τεκμήριον τοῦ ὅτι τοιαῦτη ἡ παρὰ τῷ ρωσογαλλικῷ συνδέσμῳ ἐκ τῆς ἐπανόδου τοῦ βασιλοπάτορος ἐντύπωσις ἀποτελεῖ τὸ γεγονός, ὅτι, ἐνῷ οἱ ἐν Σοφίᾳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀλλῶν Δυνάμεων ἐπεικέψαντο αὐτόν, οἱ τὴν Ρωσίαν καὶ Γαλλίαν ἐκπροσωποῦντες διετάχθησαν ν' ἀπόδημοι πάσης τοιαύτης ἐπισκέψεως. — Ἐν γένει ἡ ἐν Σερβίᾳ κατάστασις, ἀν μάλιστα ἐπαληθεύσῃ ἡ φήμη περὶ ἐπικειμένης ἀποδημίας τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ μεταξὺ ἀναθέσεως τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς τῷ βασιλοπάτορι, κυοφοεῖ πιθανῶς γεγονότα, τὰ ὥποια μετ' ἀνοσυχίας μόνον δύναται ν' ἀναμένῃ πᾶς φίλος τοῦ σερβικοῦ ἔθνους.

Ἐν τῇ δυσδικῇ Εὐρώπῃ τὸν δημοσίαν γνώμην ἐπιδεύλησεν ἵκανός καὶ ἔξακολουθεῖ ἐπαδχύλουσα ἡ συντελεσθεῖσα ἥδη συνδιαλλαγὴ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, τούτου κατ' ἄκολουθίαν προσκλήσεως τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ μεταβάντος εἰς Βερολίνον καὶ αὐτοπροσώπως εὐχαριστήσαντος τῷ αὐτοκράτορι ἐπὶ τοῖς παρασχεθεῖσιν αὐτῷ κατὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ δείγμασι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συγχαρέντος αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὁνομαστικῇ αὐτοῦ ἑορτῇ, τυχόντος δὲ ἐνθερμοτάτης παρὰ τε τῷ δημοσίῳ καὶ ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὑποδοχῆς. —Τὸ γεγονός, καίπερ καθ' ἑαυτὸ διπούδαιστατον, δὲν πιστεύεται μέλλον νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἃτε οὐδενὸς μαρτυροῦντος ὅτι ἡ συνδιαλλαγὴ ἔσται τὸ προσίμιον τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπανόδου τοῦ ἐρημίτου τῆς Φρειδρίκουσόνης. —Φαίνεται ὅτι διὰ τοῦ διαβίνατος αὐτοῦ ὁ γερμανὸς καῖσαρ τοῦτο κυρίως ἐπεζήτησε, νὰ μετριάσῃ τὴν ἀντιπολίτευσιν τῶν συντηρητικῶν στοιχείων, ἢν ὁ πρών ἀρχιγραμματεὺς μετὰ τὴν διαλλαγὴν ταύτην ἐπιτίχεται ὅτι δὲν θὰ ἐνισχυεῖται τῷ κατὰ τῆς κυβερνήσεως ἀγῶνι αὐτῆς καὶ πτις οὕτως ἀσθενεστέραν θὰ προέβαλλεν ἀντίστασιν εἰς τὴν ἐπιψήφισμαν τῶν φορολογικῶν καὶ ἐμπορικῶν μέτρων τοῦ κράτους. —"Ἀλλὰς τε καὶ ἡ ἡλικία καὶ ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τοῦ πρίγκιπος θεωρεῖται ως ἐπιτρέπουσα αὐτῷ ν' ἀναλάβῃ

μόνον τὸ ἔργον ἀνευθύνου τοῦ Στέμματος διη-
βούλου.

‘Η ἐν Ἰταλίᾳ κατάστασις οὐδὲ βῆμα πρὸς τὴν βελτίωσιν αἰτητὶς ἐποιήσατο. —Τὰ ἔκτακτα περισταλτικὰ μέτρα, ἄτινα ἡ τοῦ κ. Κριστοφόρου κυβερνητικής ήνανγκάσθη νὰ λάβῃ πρὸς καταστολὴν τῶν ἐν Σικελίᾳ μὲν διὰ τὴν κατατρύχουσαν τὴν νῆστον δεινὴν ἔνδειαν, ἐν Μάσσαρι δὲ καὶ Καρράρᾳ διὰ τὴν κρατοῦσαν πρὸς τὸ πολιτικὸν καθεστώς δυσαρέσκειαν ἐκραγεῖσθν τάραχῶν, ἐπανήγαγον τὴν χώραν ἐν σχετικῇ τινι γαλάνηῃ· ἀλλ’ αὐτη, μὴ οὖσα καρπὸς τῆς διορθώσεως τῶν κακῶς ἔχόντων καὶ τῆς ἀρρενεως τῶν αἰτίων τῆς δυσαρέσκειας τοῦ ιταλικοῦ λαοῦ, εἶνε γαλάνην, ἐγκρύπτουσα τροικυμίαν, ητις δύναται νὰ ἐκραγῇ σφρόδροτέρα ἐν τῇ πρώτῃ δοθησούμενῃ καταλλήλῳ εὐκαιρίᾳ. —Οπερ δὲ πάντων χειριστον, καίτοι ίκανὸς οὐδὲ παροῦσθε χρόνος ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως τῆς παρούσης κυβερνήσεως, ης ἡ συγκρότησις γενικῶς ἔθεωσάθη ως γεννιδούμενή ἀφετηρία ἀποτελεσματικώτερας ἐργασίας πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν πραγμάτων, οὐπω οὐδὲν ὑπάρχει ἐνθαρρύνον περὶ πραγματώσεως τῆς ἐπίδιος ταύτης. — Η κυβερνητικής μελετὴ διάφορα σχέδια· ἀλλ’ επειδὴν πάντα ἔργειδει ἐπὶ τῆς αὔξησεως τῆς καὶ οὐδὲ ἀφορήτου φορολογίας τοῦ ιταλικοῦ λαοῦ, ἀναγκαζεται μετὰ δευτέραν μελέτην ν’ ἀπορρίπτῃ αὐτά· μὴ ἔχουσα δὲ τὸ θάρρος νὰ προσθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τῶν πραγμάτων καθ’ ἕκαστην ἐπιτακτικώτερον ἔνδεικνυμένην μεταβολὴν τῆς ἐνεστώσης ἀφορήτως πολυδαπάνου ἔξωτερικῆς πολιτικῆς, μεταβολὴν δέ, καθ’ ης ἀντιδρῶσιν ἴσχυραὶ ἐπιρροαὶ, ἃς δὲν τολμᾶται, φαίνεται, ν’ ἀψυκήσῃ ὑπουργεῖον, οὐδὲν ὁ πρόσεδρος ἐγένετο ἀλλοτε τῶν θερμοτάτων θιαστῶν καὶ παραγόντων τῆς πολιτικῆς ταύτης, ἐπέχει πάντοτε καὶ διασκέπτεται τούτου δὲ ἔνεκα, μηδὲν ἔχουσα νὰ ὑποβάλῃ τῷ κοινοβουλίῳ δριστικὸν μέτρον, ἀνέβαλε τὴν σύγκλησιν αὐτοῦ. — “Ιδωμεν ποῦ θὰ καταλήξῃ η κατάστασις αὕτη.

Ἐν Δονδίνῳ φαίνεται ὅτι παρὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἐπὶλθον γεγονότα ἀπειλοῦντα ὑπουργικὴν κρίσιν. — Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ σπεύσασα νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας αὐτῆς Βουλὴ τῶν Λόρδων, ἐπιλαβούμενη τῆς δυζητήσεως τῶν ἄλλων ὑποθεβλούμένων αὐτῇ μεταρρυθμιστικῶν καὶ ὑπὸ τῆς τῶν κοινοτήτων ἐψήφισμένων νομοσχεδίων, ἔξεδήλωσε διαθέσεις, πεισάσας τὴν κυβέρνησιν ὅτι ὁφείλει νὰ λάβῃ ωρικόν τι μέτρον ἀπέναντι τῆς ἀδρανείας, εἰς ἣν περιάγει αὐτὴν ἡ στάτις τῶν λόρδων, ὅτι δὲ περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἐπὶλθε διαφωνία τοῦ γηραιοῦ τρωθυπουργοῦ πρός τὴν ἄνασσαν ἢ τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ.

Ἡ γαλλ. κυβέρνησις προτοῦ ἐδόθην νίκην ἐν τῷ
κατὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν ἄγῶνι. — Ἡ τελευταῖα ἐπὶ^{τοῦ} ἀντικειμένου τούτου συζήτησις ἐπίνεγκε θεωλ-
ῶδεις τινάς σκηνάς, προκαλεσάσας καὶ τὴν προσω-
ρινὴν ἐκ τῆς αἰθούσης ἔξωσιν ἐνὸς τῶν σοσιαλιστῶν
βουλευτῶν μετὰ γαλλιναίαν ὅμως ἀγόρευσιν τοῦ
πρωθυπουργοῦ, καταδεῖξαντος ὅτι ἔτερον ἐλευθερία
καὶ ἔτερον ἀκολασία, κατέληξεν εἰς ψήφον ἐμπιστο-
σύνης, διὰ μεγάλης πλειοψηφίας δοθεῖσαν.

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.